

[Mogens Fog.]

Smittesopsporingen sikkert ogsaa, i hvert Tilfælde paa Landet og uden for de større Byer, vil være bedst tjent med, at Patienterne kan gaa til deres egen Læge. Dertil kommer, at skal der udnævnes et større Antal visiterende Læger, ja, saa bliver det jo ikke Specialister alle sammen, og saa er det tvivlsomt, om den visiterende Læge i en Stationsby eller en mindre Provinsby, som kun har relativt faa Tilfælde til Behandling, i Virkeligheden bliver bedre i Stand til at behandle og kontrolere paa betryggende Vis end den almindelige praktiserende Læge.

Spørgsmaalet er naturligvis for det første, om man tør overlade Lægerne denne Behandling. Dertil maa enhver kyndig sige, at det er muligt. Men dernæst er Spørgsmaalet, om den effektive Kontrol ogsaa kan udøves, naar enhver praktiserende Læge har Adgang til at behandle for offentlig Regning. Efter min Mening er det i høj Grad muligt. Der foreligger jo for Sundhedsstyrelsen i Henhold til Lægeloven alle Muligheder for at gribe ind baade over for Forsømmelighed med Hensyn til Indberetninger og over for Forsømmelighed med Hensyn til Behandling, ja, ogsaa ved økonomisk Misbrug.

Ud fra disse Betragtninger kan den Partigruppe, jeg tilhører, tilslutte sig det konservative Mindretals Ændringsforslag. Hvad angaar de af Indenrigsministeren stillede Ændringsforslag, som er tiltraadt af Udvalget, kan vi ogsaa tiltræde disse.

Kristian Nygaard: Efter en meget grundig Udvalgsbehandling, der har strakt sig over flere Maaneder, er det desværre ikke lykkedes at opnaa Enighed om Lovens Enkeltheder. Det er dog ikke Maalet, men Midlerne til at naa Maalet, Uenigheden har drejet sig om.

Hele Udvalget er enigt om i Tilslutning til Lovforslagets § 22, Stk. 3, at henstille til den højtærede Indenrigsminister, at der iværksættes et effektivt Oplysningsarbejde, særlig blandt Ungdommen, angaaende Kønssygdommens nedbrydende Virkninger, og hele Udvalget finder det naturligt, at den højtærede Indenrigsminister herom søger Samarbejde med de Ministerier, hvorunder hele Ungdomsundervisningen sorterer.

Naar Det radikale Venstre har givet sin Tilslutning hertil, er det, fordi vi deler den Opfattelse, at her er et Omraade, hvor et grundigt Oplysningsarbejde er paakrævet, saaledes at Ungdommen, og for øvrigt ogsaa andre, der lider af saadanne Syg-

domme, ikke i Fremtiden skal kunne bebrejde Hjem og Samfund, at de ikke har faaet fuld Besked om, hvilke Farer der truer i Forbindelse med Kønssygdommene.

Ved Lovforslagets første Behandling gjorde jeg opmærksom paa, at ca. 60 pCt. af Kønssygdommene skyldtes Alkohol, og naar det er saaledes, forekommer det mig ganske naturligt, at den højtærede Indenrigsminister drager Omsorg for, at Befolkningen og ikke mindst Ungdommen faar lettere Adgang til de nødvendige Oplysninger om Spiritusens nedbrydende Virkninger ogsaa paa det Omraade, der her er Tale om.

Vi har naturligvis ogsaa alle i Udvalget været enige om, at der maa gøres, hvad gøres kan, for at bekæmpe Kønssygdommens Udbredelse mest muligt, men det er Fremgangsmaaden, der ikke har været fuld Enighed om. Vi har fra Det radikale Venstres Side ønsket en Ændring til § 5, hvorefter ikke alene Embedslæger og visiterende Læger, men ogsaa alle andre praktiserende Læger faar Ret til for offentlig Regning at behandle Patienter for Kønssygdomme. Naar vi har ønsket en saadan Ændring, er det først og fremmest af Hensyn til Patienterne. Det er vor Opfattelse, at Opsporingen af Smitekilden og dermed en effektiv Bekæmpelse lettest og bedst vil kunne gennemføres, naar Undersøgelsen sker gennem den Læge, Patienten plejer at henvende sig til og har Tillid til. Vi finder ogsaa, at der maa vises Patienten det Hensyn, da det maaske, som det allerede er nævnt, ikke mindst paa Landet, hvor man kender Forholdene ret indgaaende, maa virke pinligt, ja, til Tider opsigtsvækkende, naar en Kvinde eller en Mand pludselig skal til Kredslægen eller en visiterende Læge. Folkesakken vil mange Steder faa travlt, til Gene for den syge, og Udsigten til at komme i Folkemunde kan let holde adskillige tilbage, som ellers straks vilde melde sig til deres Læge, ogsaa naar de havde Grund til at formode, at de var blevet smittet.

De Grunde, som jeg her har nævnt, anser vi fra Det radikale Venstres Side for saa betydningsfulde, at vi ikke ser os i Stand til at medvirke ved Lovforslagets Gennemførelse, da vi ikke inden for Udvalget har kunnet fastholde tilstrækkelig Tilslutning til den ønskede Ændring. Vi anser ikke den højtærede Indenrigsministers Ændringsforslag til § 6, hvorefter Ansettelse af visiterende Læger foretages af Indenrigsministeren efter Forhandling med eller Indstilling fra vedkommende Amdsraad eller